

bud, fordi vi ved, at det, der først og fremmest giver adgang til arbejdsmarkedet, er en uddannelse. Derfor skal jobtræning kun kunne etableres for den gruppe unge, der enten har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller allerede har gennemført et aktiveringstilbud på 18 måneder. Kontanthjælpsmodtagere under 25 år uden en kompetencegivende uddannelse får således efter 13 uger ret og pligt til et aktiveringstilbud på 18 måneder, men ikke ret til jobtræning.

Ifølge forslaget vil de uddannelsesmæssigt svage stillede over 25 år også få øgede muligheder for at deltage i voksen- og efteruddannelse.

I Det Radikale Venstre finder vi, at forslaget falder fint i tråd med regeringens aktiveringspakke og det samlede oplæg til en indsats på voksen- og efteruddannelsesområdet.

Tom Behnke (FP):

I Fremskridtspartiet mener vi, at målet skal være fast beskæftigelse til de ledige hurtigst muligt. For at nå det mål er det vigtigt at gøre sig klart, at det er meget individuelt, hvad der skal til, før man når frem til det. Nogle har brug for uddannelse, nogle har brug for et jobtilbud, og andre igen har brug for aktivering af den ene eller den anden art.

Men lovforslaget fra ministeren går i den modsatte retning. Det er forkert, som ministeren lægger op til, at lægge tingene i så faste rammer. Ministeren gør det f.eks. til et krav, at man som ledig skal gennem en uddannelse eller et aktiveringstilbud på 18 måneder, før jobtræningen overhovedet kommer på tale, selv om det godt kunne være, at netop jobtræningen var det eneste, der skulle til for nogle af de ledige. Men de skal altså efter ministerens forslag først igennem en uddannelse eller et aktiveringstilbud på 18 måneder, før det er muligt at få jobtræning.

I øvrigt er forslaget netop på dette punkt – det synes jeg i hvert fald – fyldt med en række selvmodsigelser. Det foreslås, at aktiveringstilbudet skal være en forudsætning for jobtræning. Men hvis man undersøger det, opdager man, at netop jobtræning er en del af aktiveringstilbudene, og det kan jeg ikke helt få til at hænge sammen. Der er flere andre selvmodsigelser i forslaget, så det bliver ikke nemt for dem, der skal administrere loven, at finde ud af, hvad det egentlig er, de skal sætte de ledige til. Men det kan være, ministeren kan rede det ud på et tidspunkt, for det fremgår i hvert fald ikke af forslaget.

Fleksibilitet er som sagt et vigtigt nøgleord, når vidt forskellige mennesker skal i arbejde igen, og dermed har jeg også sagt, at ministerens forslag om, at alle skal igennem et uddannelses-tilbud, er forkert. Det vil give en fastlåsning af de ledige i systemet, og det har vi bestemt ikke behov for. Til gengæld mener jeg i modsætning til ministeren, at de unge, der er begyndt på en uddannelse, skal have lov til at færdiggøre den, inden de så bliver sendt ud i beskæftigelse, også selv om der skulle dukke et arbejde op i mellemtiden. Påbegyndes en uddannelse, skal den efter min opfattelse gennemføres, for ellers vil de ledige blive endnu mere rodløse og få et indtryk af, at her var endnu en opgave, de ikke fik fuldført, en opgave, som ikke blev løst.

Hvis det stod til Fremskridtspartiet, skulle der stilles langt flere krav til de ledige, end ministeren lægger op til. F.eks. er et arbejde et arbejde, og så nytter det ikke noget, at nogle af de ledige har fine fornemmelser og ikke vil påtage sig det ene eller det andet arbejde. Hvis en ledig ikke vil tage det arbejde, der er til rådighed, og som vedkommende bliver tilbudt, er det bare ærgerligt, og så skal kassen lukkes i efter vores opfattelse.

Det skal altid kunne betale sig at påtage sig et arbejde. Det nytter ikke noget, at der rent faktisk er ret mange ledige, som ville få mindre ud af at påtage sig et arbejde end ved at være ledige, som flere undersøgelser har påvist.

Jeg mener også, at der skal føres en helt anden, konsekvent kontrol med fremmødet, når ledige kommer i uddannelse eller i et beskæftigelsestilbud. Hvis de ikke møder frem hver dag og til tiden, skal kassen lukkes i. En vigtig forudsætning for at sikre, at de ledige kommer tilbage på arbejdsmarkedet og bliver der, er nemlig, at der bliver stillet krav, herunder krav om fremmøde til det, man har påtaget sig. Men det skal selvfølgelig være tilladt at blive syg f.eks. Det skal man selvfølgelig have lov til, men ellers skal arbejdet eller den aktivitet, man er sat til, passes.

Det fremgår også, at forslaget vil medføre en merudgift på mere end 100 mio. kr. De penge skal findes et eller andet sted, og det betyder, at skatteyderne skal lægge 105 mio. kr. i kassen, så vidt jeg husker. Alene det, at der skal betales mere i skat, er i sig selv årsag til, at der bliver flere ledige. Vi ved, at det høje skattetryk er en af de største årsager til ledigheden. Hvis man virkelig ønskede at få de ledige i rigtig beskæftigelse og ikke i nogle projekter rundt omkring i